

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biurul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

In pragul
anului nou, sfânt și iubilare
1925
dorim tuturor adevărată
fericire sufletească!

Dumineca după năsterea Domnului nostru Isus Hristos.

Sf. Evanghelie dela Marcu II. 13—23.

Iară după ce s'au dus Maghii, iată ingerul Domnului în vis s'a arătat lui Iosif zicând: Sculându-te ia pruncul și pre mama lui și fugi în Eghipet, și fii acolo până voi zice ție, că vrea Irod să caute pruncul să-l piearză pre el.

Iar el sculându-se a luat pruncul și pre mama lui, noaptea și s'au dus în Eghipet,

Și a fost acolo până la moartea lui Irod ca să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin prorocul ce zice: Din Eghipet am chemat pre fiul meu.

Atunci Irod văzând că s'a batjocorit de Maghii s'a mâniat foarte și trimițând au omorit pe toți pruncii, cari erau în Villeem și intru toate hotarele lui de doi ani și mai mici după vremea care cercasă dela Maghi.

Atunci s'a plimit ceea ce s'a zis de Ieremia Prorocul ce zice: Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire și lipet mult, Rahil plângând pe fiii săi și nu vrea să se măngeie, pentru că nu sunt.

Iar după ce s'a săvârșit Irod, iată ingerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Eghipet zicând: Sculându-te ia pruncul și pre mama lui și mergi în pământul lui Izrail ca au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

Iar el sculându-se au luat pruncul și pre mama lui și au venit în pământul lui Izrail.

Dar auzind ca Arhelau împărătește în Iudea în locul lui Irod tatăl său, s'a temut să meargă acolo, iar luând porunca în vis s'a dus în părțile Galilei.

Și venind a locuit în cetatea ce

se numește Nazareth, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin provoci, că Nazarenean se va chema.

Când a văzut Irod că este batjocorii de Magi, s'a mâniat foarte și de teama nu cumva împăratul nou-născut să-i ia tronul, a omorit zeci de mii de copii, socotind că și Isus va fi între ei.

Severitatea judecăților lui Dumnezeu din primul moment al vieții sale plutește asupra acestui copil.

Când era să se nască, societatea ominească nu voia să-l primească în sinul lui. Mama lui este silită să iesă în afară de oraș și acolo într-o peștere să nască pe Mântuitorul lumii. Acuma puterea poliției îl silește să părăsească țara lui, țara făgăduințelor, când au trecut odinioară Izraeliți prin țara deseartă Dumnezeu a trimis un stâlp de nor să-i călăuzească, pruncul Isus nu se bucura de aceasta protecție ocrotitoare, ce e drept mama lui Dumnezeu grijește asupra vieții lui Isus, trimite inger în apărarea acestei vieți, atât de scumpe, însă cum nimica nu indulcește grijile și suferințele unei fugi sforțate și pripite. Ba ceva mai mult: lângă greutatea fizice acestui drum primejduit, Dumnezeu pretinde dela ai săi și o perfectă și necondiționată supunere în situațiile aceste extrem de grave.

Părinții lui Isus se supun acestei încercări cu o admirabilă încredere în aceea providență, care lângă prezența pruncului Isus este cea mai mare mângăere a lor.

„Sculându-te” zice ingerul lui Iosif și el numai decât se școală încă

în aceea noapte . . . „ia pruncul și mama lui”, iar el sculându-se a luat pruncul și mama lui noaptea „și fugi în Egipt” și s'a dus în Egipt.

Sf. Iosif nu întreabă pentru ce Dumnezeu nu îndepărtează aceasta primejdie prin un alt mijloc, de ce nu ține legată mâna lui Irod, de ce trebuie să fugă și să se ascundă virtutea înaintea viciului, Creatorul de înaintea creaturei, fiul lui Dumnezeu celui viu înaintea unui monstru în a pecatelor.

Și dacă este silit să fugă, de ce nu se poate duce în țara Maghilor, cari cu bucurie l-ar fi primit ca în Egipt, o țară vrăjmasă Izraeliților „și fii acolo până voi zice ție” zice îngerul, și în privința timpului cât are să stea în Egipt este lăsat Sf. Iosif în desorientare. Nu peste mult moare Irod cu o moarte groaznică după ce a mai omorât un fecior al lui și iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif și spune: „sculându-te mergi în pământul lui Izrail, iar el sculându-se a venit în pământul lui Izrail”.

Dacă întruparea Mântuitorului lumii a fost condiționată de supunerea voinței preacuratei voințe Dumnezești, scăparea vieții pruncului Isus de cursele întinse de Irod au atârnat de ascultarea și supunerea Sf. Iosif față de indemnurile date de îngerul Domnului față de voința Dumnezească de multe ori inscrutable care trece și pe alesii săi și peste necazuri și greutăți de neînțeles minții omeneste.

Pe cum ascultarea lui Iosif a zădărnicit încercarea lui Irod să ucidă pe Hristos, a mărit ne spus de mult meritele și vredniciile personale acestui patriarh și adus la împlinirea prorociei ce zice că: „din Egipt am chemat pe fiul meu” așa și necazurile noastre, dacă le suportăm cu încredere și supunere față de voința lui Dumnezeu, vor fi nu numai mijloace pentru împlinirea planurilor lui Dumnezeu referitoare la mântuirea generale a neamului omenesc, ci vor fi și personal și noua folositoare în ajungerea mântuirii, care ne așteaptă.

Calendar săptămânal.

28 Decembrie—ianuria 3. 1925.

28. **Dumineca Sf.** 20.000 M. din Nicodemia. (Dum. după Nașt. Domnului Isus Hristos și a Sf. Iosif — Ap. Dum. d. Nașt. Domnului — Ev. inv. VIII. Vere 5.)
29. Luni Sf. 14.000 prunci uciși de Irod.
30. Marți. S. M. Anisia și Cuv. Zoticu preotul hrănitorul de săraci.
31. Miercuri. Cuv. Melania Romana.

1925.

1. Joi. Tăerea Imprejur a D. n. Isus Hristos și amintirea celui dintre Sfinți Parintelui n. Vasiliu cel mare Episc. Cesariei Capadociei.
2. Vineri. S. Silvestru Papa dela Roma și înainte prăznuirea botezului Domnului.
3. Sâmbata. Profetul Malachia și S. M. Gordie.

Tăierea împrejur a Domnului nostru Isus Hristos.

Sf. Evangelia dela Luca II. 20—22. și II. 40—52.

În vremea aceea s'au întors păstorii slăvind și laudând pre Dumnezeu de toate cele ce au auzit și au văzut pre cum s'a zis cătră dânsii.

Și când s'a implut opt zile ca să-l taie pre el împrejur, s'a chemat numele lui *Isus*, care s'a numit de inger mai nainte de a se zămâsli el în pântece.

Iar pruncul creștea și se înterea cu Spiritul implindu se de înțelepciune și darul lui Dumnezeu era preste dâsul.

Și se duceau părinții lui în fie care an în Ierusalim la praznicul paștilor.

Și când a fost de 12 ani suindu se ei în Ierusalim după obiceiul praznicului.

Și sfârșindu se zilele când s'au întors ei, a ramas Isus pruncul în Ierusalim, și n'au știut Iosif și mama lui.

Și socotind că este el cu alte soții au venit cale de o zi, și l'au căutat pre el prin rudeni și prin cunoșcuți.

Și ne aflându-l s'au întors în Ierusalim căutându-l pre el.

Și a fost după trei zile l'au aflat în biserică șezând în mijlocul discalilor ascultându-i și întrebându-i pre ei.

Și se mirau toți cei ce auziau pre dânsul de priceperea și de răspunsurile lui.

Și văzându-l pre el s'au spăimantat și a zis cătră el muma lui: Fiule căci ai făcut nouă așa, iată tatăl teu și eu dorindu-te te căutăm.

Și a zis cătră dânsii: „Ce este că mă căutați? o n-ați știut ca întru cele ce sunt ale Tatălui meu se cade mie să fiu?”

Și ei n'au înțeles graiul care a grăit lor.

Și s'a pogorât împreuna cu dânsii și a venit în Nazaret și era supunându se lor.

Iar muma Lui păzea toate graiurile acestea în înima sa.

Și sporea cu înțelepciunea și cu vîrstă și cu darul lui Dumnezeu și la oameni.

Dupa legea lui Moise tot pruncul Izraelit a opta zi după naștere a trebuit să fie tăiat împrejur și cu aceasta ocazie i s'a dat și numele.

Tăierea împrejur a fost o lege spirituală pozitivă a testamentului vechiu, prin care Izraeliții, — poporul ales — s'a separat de toate cele alte popoare și prin care cei ce s'au supus acestei legi, sau încorporat în poporul Izraelit, a fost un semn a descendenței dela Avram, semnul legăturii cu Dumnezeu și a credinței dar și a vinovației și a păcatului.

Isus nu a fost supus acestui rit, ca Dumnezeu era deasupra or cărei legi, ca om a fost Mântuitorul neamului ominesc întreg și dacă totuș s'a supus legii și a vărsat sângele său pentru noi, prin aceeașă vărsare de sânge a început în aceasta zi actul rescumparării noastre și scăparea noastră de sub stăpânirea păcatului.

Pentru aceasta biserica creștină dela aceasta zi număra epoca creștină, epoca mântuirii noastre, adeca în fie care an în ziua tăierii împrejur sărbătorim începutul unui an nou.

Tot în ziua tăierii împrejur s'a dat pruncilor și numele după care s'a chemat. La oameni de rând părinții spun ce nume să capete princi lor. Lui Isus însuș Dumnezeu a dat nume. La Maria a zis ingerul: „Vei naște fiu și vei chema numele lui Isus” tot ingerul a zis Sf. Iosif: „și va naște fiu (Maria) și vei chemă numele lui Isus ca el va mântui pe norodul său de pacatele lor”.

Numele Isus însemneaza Mântuire, rescumparator, Dumnezeu, ajutor. Prin vărsarea primelor picături de sânge, Isus se arată din prima zi vrednic de acest nume strălucit, înaintea căruia tot genunchiul trebuie să se plece și în afară de care nu ni s'a dat alt nume, prin care am putea afla mântuire,